

ניסן בלמן

יונתן קורפל

דן ביילסקי

העתקה והדבקה, זריזות ויכולת עמידה בל"ז של מהדורת חדשות כל חמש דקות. האיכות, ההעמקה, התחקיר, עוברים לאט אבל בטוח למוזיאון ההיסטורי של תולדות העיתונות. הדור החדש אינו פחות מוכשר, אולם תוצריו לא תמיד נאמנים למציאות, והכל בשל קדושת הרייטינג, התחרות והלו"ז. חלק מהעיתונים נשלטים בידי מו"לים, שמצדם באים מעולם העסקים ומשפיעים על דרך הכתיבה והפרסום. באחרונה יש מי שמושכים קצת אחורה לכיוון העיתונות היותר חוקרת, זהירה וממוסדת. זה עדיין רחוק מלדמות למה שהיה, אבל מעורר תקווה."

איך ייראה העיתון בעוד 30 שנים?

גרימלנד: "מסכי מגע שקופים, שיופעלו בלחיצת יד או קול. הכותרות ישתנו במהלך היום, תוך כדי התרחשותן."

קורפל: "חלק ניכר ייכתב על ידי הקוראים. הרבה יותר וידיאו ובזמן אמת. אבל כל זה לטווח הרבה יותר קצר. קשה לחזות לאן תגיע בדיוק טכנולוגיית המידע בעוד כל כך הרבה שנים."

רוגל: "כך או אחרת אני יודע שתמיד אנשים ירצו לקרוא סיפורים מעניינים - זה לא השתנה מימי קדם ועד היום."

גולדמן: "אני דווקא סבור, כי ככל שהטכנולוגיה חודרת, העניין בה פוחת. פעם היה בעיתון הארץ מדור על מערכות סטריאו ולא עוד. המקצוענים יזדקקו לעיתון יותר ויותר מקצועי, אבל זה יועד לנישה".

פלי: "לו רק הייתי יודע... הטכנולוגיה של הצגת הנתונים תשתנה בוודאי, אולם הצורך בתכנים יהיה קיים תמיד. למרות הכל אנשים ימשיכו להיפגש, זה מה שמבדילם ממכונות. אנחנו באנשים ומחשבים נמשיך להיות הבמה שעליה יערכו מפגשי תעשיית המידע".

מאד סודי. מפרסמים רצו להכתיב הרבה יותר מאשר כיום. כתיבה, אצל חלק מהעיתונאים, הייתה שליחות. זה היה גם מקצועו של אבי. כיום, אצל חלק מהעוסקים במלאכה, זהו קרש קפיצה".

רוגל: "אכן, העיתונאות של פעם הייתה ייעוד בחיים. עבור הרבה עיתונאים של ימינו עיסוק זה הוא רק פסאג' בחיים. כיום גם מושג הבלעדיות כמעט התרוקן מתוכנו. בתוך 3 דקות העיתון האחר ישנה כמה מילים ויפרסם גם הוא. לכן, יש שלא משחררים ידיעה שבידיהם ושומרים אותה כמוסה עד הבוקר, כדי שכולם יראו ויידעו מי היה הראשון להביאה. המדיה החדשה קלה יותר לאנשי יחסי הציבור. אין בה אחריות ואין עריכה רבה".

גולדמן: "הכתיבה אז, שפנתה לנמענים מסוימים מאוד ומעטים במספרם, הייתה פשוטה וקלה יחסית. כיום צריך לחזור יותר אחר הקורא ולהגיש לו את החומר כשהוא קצר בהיקפו ולא מעמיק באיכותו. כיום צריך לדבר אל הקורא בגובה העיניים ובשפת רחוב, כי תשומת הלב של הקורא היא משאב מתכלה, שמופגז על ידי אחרים ולכן קשה להשגה".

בלמן: "בראשית הדרך התעניינו בתחום המיחשוב אנשים בודדים. הידיעות התייחסו בעיקר לחברות שירותים ועסקו בחדשות כגון מי מכר ובכמה. ככל שהסכום היה גדול יותר, כך תפחה הידיעה. המאמרים כיום קצרים יותר. הכתיבה הופכת ליותר תמציתית ומגיעה ישירות לעניין".

גרימלנד: "פעם כתבו יותר על פרויקטים, מכרזים, עסקאות. היום מרבים לכתוב על חברות אינטרנט וסמארטפונים. אלה שבעבר לא נחשבו מספיק IT בהשוואה ל-בימ או-HP. כיום אנשים מבינים שנושאים אלה מגלמים בתוכם הרבה מאוד טכנולוגיה. בחלק מהמדיה הולך ומתפתח האינסטנט על חשבון העומק. הצורך בלדעת מה קורה עכשיו ברור לי, אבל הייבים לחתור ליותר עומק".

קונפורטס: "הטכנולוגיה שינתה את הכתיבה העיתונאית, והגשת החומרים שהייתה מקובלת מזה 200 שנה. הניו-ז'ורנליזם יצר דור של עיתונאים, שנדרשים להיות בעלי שליטה טובה במנועי חיפוש, ביכולת

פעם אלו היו רק מנמ"רים. היום זה מעניין את כלל עובדי ההיי-טק, ואפילו כאלה שמחוץ לתחום".

קורפל: "פעם, בנושאי מיחשוב עסקו רק יודעי רו. כיום הסטודנטים שלי באוניברסיטה לומדים הרבה יותר על טכנולוגיית המידע בפקולטות השונות, גם כאלה שאינם מכינות אנשי מקצוע טכנולוגיים".

ביילסקי: "ככל שאנשים מבינים יותר בתחום, נחוץ יותר מידע עיתונאי לגביו".

רוגל: "ראוי גם לזכור כי קהילת אנשי ה-IT עצמה הולכת וגדלה בצורה בולטת. מתרבים האנשים העוסקים בענף ומהווים פוטנציאל קוראים לעיתון".

פלי: "היום כאז - אותו חתך של קוראים: מקצוענים ומנהלים, ספקים ומשתמשים, אלא שמספרם מאז שולש ואף למעלה מכך. הקהילה גדלה כי התעשייה התעצמה, ואין היום בעצם ארגון שאינו ממוחשב".

בלמן: "אכן, אין ספק כי ענף ה-IT התפתח מאוד בעיתונות, אולם אני רוצה לשמור על פרופורציות נכונות. נושאים כמו בורסה, נדל"ן ופיננסים התפתחו הרבה יותר".

קונפורטס: "הקוראים של היום מצפים עצמם במידע בזכות הטכנולוגיה. העיתון של היום כבר אינו מקור החדשות העיקרי. הקוראים של היום מחפשים אם כך עומק, הרחבה. הם רוצים לראות תמונות וסיפורים על אנשים שהם גיבורי התרבות שלהם".

גולדמן: "אני מניח שהקורא של אז קיבל את הדברים בסוג של אחוות מעטים, כמו נגיד אספני בולים עגולים. זו הייתה מן הסתם חבורה של מעטים, אך צודקים. נראה שכיום, העיתון והקורא גם יחד אינם רואים בנושא משהו נפלא. נדמה לי גם, שהקורא של פעם היה יותר סבלני, פחות נרתע מגודש טקסטואלי. נראה שכיום, בעידן של הפגזה בו זמנית של סוגים וסוגות שונים של מידע, דרכו של הקורא אצה לו והוא לא תמיד יטרח לקרוא עד הסוף".

יש הבדל בין הכתיבה של היום לזו של פעם?

ביילסקי: "פעם, מרואיינים פוטנציאלים לא רצו לדבר. הכל היה